Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 671. Adeodati Pap. Annus 3. Const. Pogon Imp. Annus 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Visual Library

diſcedo: quippe qui neque me vnquam hoc eſſe dignum arbitrabar, ſed obedientiæ cauſa iuſſus ſubire hoc, quamuis indignus, conſenſi. At ille audiens humilitatem reſponſionis eius, dixit, non eum Epiſcopatum dimittere debere: ſed ipſe ordinationem eius denuo Catholica ratione conſummauit. At de his modo hactenus: habes, quę conſulas, ſi ſcire cupis Theodori res geſtas, nobis ad inſtitutum ſatis, eius primordia hic poſuiſſe, quo intelligas, quantos germen iſtud ex vinea illa, quæ extendit vſq; ad mare & trans mare propagines ſuas, Romana, inquam, Eccleſia, fructus attulerit.

IESV CHRISTI ANNVS 670.

ADEODATI PAP. Annus 2. CONST. POGON. IMP. Annus 3.

I. CHRISTI annus ſexcenteſimus ſeptuageſimus ſequitur, decimatertia Indictione, in quo quid bonum Annales exhibere valeant, non reperimus, niſi fruges ex fertili agro Eccleſiæ Anglicanæ, excolentibus eam (vt diximus) Theodoro atque Hadriano illuc à Romano Pontifice Vitaliano miſſis. Etſi enim olim vomere excolta Apoſtolicorum virorum, quos S. Gregorius miſerat, vberes primitiarum fructus Deo dediſſet; ſilueſcente illa nonnihil Scotorum cultu diuerſa ſemina rituum ferentium, nouorum cultorum ex Romana Eccleſia miſſorum laboribus, diuina iuuante gratia, vbique læta, vbique fœcunda apparuit, erga Romanam Eccleſiam redditis propenſioribus Anglorum animis, cuius ope ritè ſancteque colere religionem iterum didiciſſent. Audi iſta ex eorum gentili Beda *a*, pauca hæc in medium afferente, ex quibus reliqua intelligere quiſque poſſit, ait enim:

II. *Anno Dominicæ Incarnationis ſexcenteſimo ſeptuageſimo, qui eſt annus ſecundus, ex quo in Britanniam venit Theodorus,* tertio vero, ex quo à Vitaliano fuit ab Vrbe dimiſſus, *Oſvvi Rex Nordhumbrorum preſſus eſt infirmitate, qua & mortuus eſt, anno ætatis ſuæ quinquageſimo octauo. Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanæ & Apoſtolicæ inſtitutionis, vt ſi ab infirmitate ſaluaretur, etiam Romam venire, ibique ad loca ſancta vitam finire diſponeret, Wilfridumque Epiſcopum ducem ſibi itineris fieri, promiſſa non parua pecuniarum donatione, rogaret. Qui defunctus die decimaquinta Kal. Martiarum, Egfridum filium regni heredem reliquit, &c.* quæ enim ſequuntur de Synodo Anglicana, ſuo loco dicemus.

III. In Belgio autem in pago Cameracenſi hoc anno clariſſima virgo *b* radiis caſtitatis enitens, fulgore martyrii addito, longe lateque reſplenduit, veſpertilionibus Nouenbus tantum inuiſa. Maxellendis iſta nomine dicta eſt, quæ cum virginitatem Chriſto deſponſam omni virtutum genere exornaſſet, ab eo, qui eam cuperet in vxorem ducere, Arduino nomine, militari manu domi comprehenſa, cum eidem conſentire omnino renueret, gladio petita, ab eodem occiſa eſt. Cuius virginitatem martyrio conſecratam Dei Eccleſia venerata, accedentibus diuinis ſuffragiis per miracula declaratis, ipſam inter ſanctas martyres retulit, anniuerſariaque memoria colit. Agit de eadem hoc itidem anno Sigebertus in Chronico; cuius etiam teſtificatione liquet, eodem tempore ſubiiſſe martyrium ſanctum Proiectum Aruernenſem Epiſcopum, cuius martyrii cauſam illam afferunt, quod conqueſto ipſo apud Childericum Regem aduerſus Hectorem Maſſilienſem Patricium ob plurima ab eo illata damna Aruernenſi Eccleſiæ, cum Rex facinoroſum hominem gladio cædi iuſſiſſet, ipſe ſanctus Antiſtes ab eiuſdem vrbis primoribus Hectoris perneceſſariis appetitus armis crudeliter necatus eſt. Sufficiens quidem ad martyrium exiſtimata eſt cauſa, cum ob defenſionem ſuæ Eccleſiæ id ſit paſſus.

IESV CHRISTI ANNVS 671.

ADEODATI PAP. Annus 3. CONST. POGON. IMP. Annus 4.

I. OBITVS CHILDERICI. THEODORICI REGNVM. SEXCENTESIMVS ſeptuageſimus primus agitur Redemptoris annus, decima quarta Indictione, eodemque tertius abſoluitur Childerici Francorum Regis, quo ipſe priuatus eſt regno ſecũdum ſancti Eligii vaticinium, de quo ſuperius dictum eſt. De priuatione autem ipſius & morte cauſam illam afferunt *c*, quod cum ob nimiam ſæuitiam in Francorum nobiles exhibitam eorumdem Francorum in ſe animos concitaſſet, à Bobylone, quem ſeruili ſupplicio ad ſtipitem tentum verberare feciſſet, occiſus fuit: in locum vero eius ſubrogatur germanus ipſius Theodoricus. Quo audito Ebroinus, qui illi antea ſtuduiſſet, & eius cauſa in monaſterium detruſus eſſet, vel timore malorum ſponte adiiſſet, ex monacho mutatus in militem, aduerſus eos, quos paſſus eſſet aduerſarios, gladium ſtrinxit, nobileſque complures obtruncauit, ſummo magiſtratu Maioris domus eidem Regi Theodorico inhærens. Inter ipſos fuit ſanctus Leodegarius Auguſtodunenſis Epiſcopus, de quo ſuo loco dicendum erit.

c In appen. apud Greg. Turo. & apud Aimoi. lib. 4. c. 44.

II. Hic autem lectorem monitum velim, in horum Regum ſucceſſione diuerſos diuerſa ſcribere, nempe poſt obitum Clotharii eleuatum in regnum Theodoricum, eoque ſublato, Childericum ſucceſſiſſe: aliqui autem aiunt, Theodoricum ſucceſſiſſe Childerico. Verum de his ſentienda puto, quæ ſcribit ſanctus Audoenus ex oraculo ſancti Eligii, qui ea ſcriberet, ſicut expleta vidit, Repetẽda hic ſunt verba eius, quo de his certior veritas percipi poſſit; ait enim hæc: *Defuncto Clodoueo Rege, qui ſine dubio breui deſinet eſſe in humanis, aliquandiu Regina coniux eius cum tribus filiolis regnum obtinebit. Illa autem ſublata, & filiis in regno relictis, vnus ex eis cadet:* fuit hic, vt dictum eſt, Clotharius; *nec diu poſt alter quoque è duobus regno priuabitur,* quem ex his, quæ ſequuntur, Childericum fuiſſe, dicere opus eſt. nam pergit: *Tertius vero ſolus obtinebit monarchiam, eritque eius magna gloria atque potentia.* Hucuſq; Eligius. ſubdit Audoenus:

III. *Nos vero dubitare non debemus, ita fore, vt prædixit, cum iam nonnulla impleta videamus. nam & Clodoueus Rex intra breue tempus in pace obiit, & Regina coniux cum tribus paruulis ad paucos annos regnans, filiis poſtea reliquit principatum: paucis interim labentibus annis, maior natu, Clotharius videlicet, dum pacifice regnat, excedit è vita, duobus relictis fratribus, de quibus, quid futurum ſit, Deus ſolus nouit.* hæc ſcribebat (vt apparet Audoenus) cum poſt obitum Clotharii ambo fratres regnare cœperunt. Sed non diu poſt reiicitur Theodoricus, & erigitur Childericus, quem ſecundum vaticinium ſancti Eligii haud diutius regnaſſe oportuit; nam (vt dicebat) alter cito cecidit ex duobus, & tertius diu monarchiam obtinuit, qui fuit Theodoricus. Ex his ergo corrigas, qui Childerico annos tribuunt duodecim, quem non exceſſiſſe putamus annum tertium, ad quem perueniſſe vidimus. Quem vero diutius tenuiſſe regnum, ex eodem diuino conſtat oraculo, fuit Theodoricus: nam apud Aimoinum reperies regnaſſe annos vndeuiginti, ſiue (vt alia lectio habet) viginti & vnum. Quod autem apud Gregorium legitur, regnaſſe annos quatuordecim, à tempore reſtitutionis, certum eſt auctorem numerare: ait enim Sigebertus, eum reſtitutum anno Domini 679. defunctum vero anno ſexcenteſimo nonageſimo tertio. CORRIGITVR ERROR DE TEMPORE REGVM FRANC.

Reddunt Græcorum Annales, hoc anno quarto Imperatoris Conſtantini cœleſti ſigno perterrefactum orbem, ita vt videretur eius interitus imminere; inuaſamque à Sarracenis Lyciam atq; Ciliciam, comparatumque ab eiſdem apparatum ad expugnandam Conſtantino-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

politanam ciuitatem. Ita turbatus eſt Oriens, cum hæreticus Patriarcha eamdem gubernaret Eccleſiam; qui nec ceſſauit diuerſis motibus quati, quouſque fides Catholica firmata eſt.

IESV CHRISTI Annus 672.

ADEODATI PAP. Annus 4. CONST. POGON. IMP. Annus 5.

I. ANNVS Domini ſequitur ſexcenteſimus ſeptuageſimus ſecundus, Indictione decimaquinta, idemque quartus Adeodati Rom. Pontificis, quo contigit ſanctiſſimi viri Audoeni Rothomagenſis Epiſcopi peregrinatio ad limina Apoſtolorum, digna quidem, quæ intexatur Annalibus in exemplum fidelium, vt diſcant, quanta pietate conſueuerint viri ſancti eiuſmodi religioſum munus obire. de ea enim hæc in rebus ab eo præclare geſtis a: *Poſt fundatam in fide Eccleſiam, poſt doctrinæ fluenta, poſt tot ædificata monaſteria, poſt tranquillatum totius Franciæ regnum, vrbem Romam caput orbis & Chriſtianæ religionis, quam Apoſtolorum Principes ſuis corporibus ornant, ac martyrum caterua ſacris oſſibus decorant, pontificatum eius vrbis tunc in annum quartum obtinente Adeodato Papa, adire tandem conſtituit. Cumque hoc longe lateque fama vulgaret, vndique conueniunt ad virum Dei homines religioſi, auri argentique pondera multa ei afferentes, ſimulque obſecrantes, vt ad corpus ſanctorum Apoſtolorum & martyrum pro redemptione animarum ſuarum ea deferri iubeat, partem etiam pauperibus illic ſuis ſacris manibus diſtribuat, ipſoſque ſuis precibus Chriſto commendet.*

a Extant apud Sur. die 24. Aug. c. 25.

PEREGRINATIO S. AVDOENI AD LIMINA APOST.

II. *Multi ergo venerabiles viri & Deo deuoti vna cum illo proficiſci ſibi licere gratulantur, in quibus erat ſanctus Sidonius genere Scotus, exſtructor monaſterij, quod nunc per metonymiam, ſanctum Sidonium appellant. Stipatus ergo vir Deo dilectus ſanctorum comitum turba, eleemoſynarumque benedictionibus onuſtus, ad limina ſanctorum Apoſtolorum hilaris, vt quondam Vas electionis, cum diuerſarum Eccleſiarum benedictiones in miniſterium ſanctorum Hieroſolymam apportaret, peruenit. Ad ſingulas autem Apoſtolorum & Martyrum memorias ſe proſternens, vota & ſupplicationes tam pro ſe, quam pro totius Eccleſiæ Catholicæ pace obtulit, lachrymas tamen vberius, quam verba fundens: vbicumque enim in oratione proſtratus iacebat, flumina lacrymarum pauimenta irrigabant. Denique cum ad Petri Confeſſionem hunc verſum inciperet: Exultabunt Sancti in gloria: diuinitus reſponſum eſt: Lætabuntur in cubilibus ſuis.*

CVLTVS SANCTORVM MIRIFICVS.

III. *Sed quis commemorare ſufficiat, quanta liberalitate & munificentia per Romanas Eccleſias & Sanctorum memorias traditam ſibi pecuniam diſtribueret? Cumulabantur altaria Sanctorum auro & argento, itemque pauperum manus implebantur: gaudebat vrbs tota, cuius & beneficiis gratulabatur, ac ſi fidei ſuæ fundatores coram oculis corporeis intueretur. Abſolutis vero apud loca Sanctorum diu optatis precibus, diuinis acceptis reſponſis, cum multarum reliquiarum ſuffragiis tandem venerabilis ſenex, altiſſimis Alpium iugis tranſmiſſis in Gallias remeauit.* hucuſque auctor.

OBLATIONES FIDELIVM AD SS. MART.

SYNODVS ANGLICANA.

Hoc eodem anno, menſe Septembri, quo prima Indictio inchoatur, & decimo quinto Kal. Martii numerari incipit annus tertius Egfridi Regis Anglorum, à Theodoro Archiepiſcopo Dorouernenſi, Apoſtolica qua fungebatur, auctoritate congregata eſt in Anglia Synodus, de qua Beda b his verbis meminit: *Eiuſdem Regis Egfridi anno tertio Theodorus cogit Concilium Epiſcoporum vna cum eis, qui canonica Patrum ſtatuta diligerent, & noſſent, magiſtris Eccleſiæ pluribus. Quibus pariter congregatis, diligenter ea quæ vnitati pacis Eccleſiaſticæ congruerent, eo quo Pontificem decebat animo, cœpit obſeruanda docere: cuius Synodicæ Actionis huiuſmodi textus eſt.*

b Beda de geſt. Angl. lib. 4. c. 5.

IV. *In nomine Domini Dei & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, regnante in perpetuum ac gubernante Eccleſiam eodem Domino noſtro IESV CHRISTO, placuit conuenire nos iuxta morem canonum venerabilium tractaturos de neceſſariis Eccleſiæ negotiis. Conuenimus autem die vigeſima quarta menſis Septembris, Indictione prima, in loco, qui dicitur Herudford: Ego quidem Theodorus quamuis indignus ab Apoſtolica Sede deſtinatus Dorouernenſis Eccleſiæ Epiſcopus, & conſacerdos ac frater noſter reuerendiſſimus Biſi Orientalium Anglorum Epiſcopus: quibus etiam frater & conſacerdos noſter Vuilfridus Nordhumbrorum gentis Epiſcopus per proprios legatarios affuit. Affuerunt & fratres ac conſacerdotes noſtri Putta Epiſcopus caſtelli Cantuariorum, quod dicitur Rhofibreſter, Leutherius Epiſcopus Occidentalium Saxonum, Vuinfridus Epiſcopus prouinciæ Merciorum. Cumque in vnum conuenientes, iuxta ordinem quique ſuum reſediſſemus: Rogo, inquam, dilectiſſimi fratres, propter timorem & amorem Redemptoris noſtri, vt in commune omnes pro noſtra fide tractemus: vt quæque decreta ac definita ſunt à ſanctis ac probabilibus Patribus, incorrupte ab omnibus nobis ſeruentur.*

Hæc & alia quamplura, quæ ad charitatem pertinebant, vnitatemque Eccleſiæ conſeruandam, proſecutus ſum. Cumque complesſem prolocutionem, interrogaui vnumquemque eorum per ordinem, ſi conſentirent, ea, quæ à Patribus canonice ſunt antiquitus decreta cuſtodire. Ad quod omnes conſacerdotes noſtri reſpondentes dixerunt: Optime omnibus placet, quæque definierunt ſanctorum canones Patrum, nos quoque alacri animo libentiſſime ſeruare. Quibus ſtatim protuli eumdem librum canonum, & ex eodem libro decem capitula, quæ per loca notaueram, quia maxime nobis neceſſaria ſciebam, illis coram oſtendi, & vt hæc diligentius ab omnibus ſuſciperentur, rogaui. V.

Primum capitulum, vt ſanctum diem Paſcha in commune omnes ſeruemus Dominica poſt decimamquartam Lunam primi menſis.

Secundum, vt nullus Epiſcoporum parochiam alterius inuadat, ſed contentus ſit gubernatione creditæ ſibi plebis.

Tertium, vt quæque monaſteria Deo conſecrata nulli Epiſcoporum liceat ea in aliquo inquietare, nec quicquam de eorum rebus violenter abſtrahere.

Quartum, vt monachi non migrent de loco ad locum, hoc eſt, de monaſterio ad monaſterium, niſi per dimiſſionem proprij Abbatis, ſed in ea permaneant obedientia, quam tempore ſuæ conuerſionis promiſerunt. VI.

Quintum, vt nullus clericorum relinquens proprium Epiſcopum paſſim quolibet diſcurrat, neque alicubi veniens abſque commendatitiis litteris ſui Præſulis ſuſcipiatur. Quod ſi ſemel ſuſceptus, & noluerit inuitatus redire: & ſuſceptor, & is, qui ſuſceptus eſt, excommunicationi ſubiacebit.

Sextum, vt Epiſcopi atque clerici peregrini contenti ſint hoſpitalitatis munere oblato, nullique eorum liceat vllum officium ſacerdotale abſque permiſſu Epiſcopi, in cuius parochia eſſe cognoſcitur, agere.

Septimum, vt bis in anno Synodus congregetur: ſed quia diuerſæ cauſæ impediunt, placuit omnibus in commune, vt Kalendis Auguſti, in loco, qui appellatur Cloſeshooh, ſemel in anno congregetur.

Octauum, vt nullus Epiſcoporum ſe præferat alteri per ambitionem, ſed omnes agnoſcant tempus & ordinem conſecrationis ſuæ.

Nonum capitulum in commune tractatum eſt, vt plures Epiſcopi, creſcente numero fidelium, augerentur. Sed de hac re ad præſens ſiluimus.

Decimum pro coniugiis, vt nulli liceat niſi legitimum habere connubium: nullus inceſtum faciat: nullus coniugem propriam, niſi, vt ſanctum Euangelium docet, fornicationis cauſa relinquat. Quod ſi quiſquam propriam expulerit coniugem legitimo ſibi matrimonio coniunctam; ſi Chriſtianus eſſe recte voluerit, nulli alteri copuletur, ſed ita permaneat, aut propriæ reconcilietur coniugi.

Hi itaque capitulis in commune tractatis ac definitis, vt nullum deinceps ab aliquo noſtrum oriatur contentionis ſcandalum, aut alia pro aliis diuulgarentur: placuit, vt quæque definita ſunt, vnuſquiſque noſtrum manus noſtræ ſubſcriptione confirmaret. Quam ſententiam definitionis noſtræ Titillo notario ſcribendam dictaui. Actum in menſe & Indictione ſupraſcriptis. Quiſquis igitur contra hanc ſententiam iuxta decreta canonum, noſtra etiam conſenſione ac ſubſcriptione manus noſtræ confirmatam, quoquo modo venire, eamque infringere tentauerit, nouerit ſe ab omni officio ſacerdotali & noſtra ſocietate ſeparatum. Diuina nos gratia in vnitate ſanctæ Eccleſiæ ſuæ viuentes cuſtodiat incolumes. Facta autem eſt hæc Synodus anno ab incarnatione Domini ſexcenteſimo ſeptuageſimo tertio. hactenus de Synodo Beda: ſed corrigendum quo- VII.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN